

KONTAKT

GAZETA WYDAWANA PRZEZ UCZNIOW L03
NR 1 2021/2022

www.lo3.jaworzno.edu.pl

- R E A K T Y W A C J A -

W tym numerze:

- **Wycieczka integracyjna :)**
- **Obchody 120-lecia Jaworzna
i otwarcie klasy CYBER.MIL**
- **Dzień Nauczyciela**
- **11 listopada**

- **Okiem ucznia – nauczanie zdalne**
- **Wigilia**
- **Krzyżówka**

Wstępniak

Wróciliśmy! Po przerwie spowodowanej pandemią wreszcie reaktywujemy naszą szkolną gazetkę. Najmłodsze roczniki zapewne nawet nie wiedzą o jej istnieniu, ale teraz będzie doskonała okazja, by to nadrobić. Starsi natomiast dostrzegą dwie ważne zmiany, które nastąpiły od wydania poprzedniego numeru.

Po pierwsze - zmienił się skład. Szeregi redakcji zasiłała kadra młodych, pełnych zapału i kreatywnych ludzi, którzy w pocie czoła pracowali nad przywróceniem naszego tytułu na szkolne korytarze. Co więcej, cały czas poszukujemy nowych redaktorów. Jeśli więc chcielibyście mieć swój udział w tworzeniu naszej gazetki, zgłóście się, a na pewno przyjmimy Was z otwartymi ramionami.

Po drugie - wprowadziliśmy stałą rubrykę zatytułowaną „Okiem ucznia”, która ukazywać się będzie w każdym numerze. Chcemy, by stała się ona Waszym głosem – właśnie tutaj będziecie mogli przedstawiać swój punkt widzenia czy wypowiedzieć się na bliskie Wam tematy. W tym numerze Karolina Klich oraz Kasia Knapik opowiadają o plusach i minusach nauczania zdalnego. Szczerze, bez zbędnej kokieterii.

Ponadto będziecie mogli przeczytać relacje z uroczystego otwarcia klasy CYBER.MIL oraz wyjazdu integracyjnego do Janowa Lubelskiego. Dowiedziecie się też, kto w tym roku otrzymał Gwoździe Nauczycielskie i poznać krótką, ale niezwykle interesującą historię Dnia Niepodległości Narodowej. Na koniec będziecie mogli zatopić się w temacie, o którym myślimy już chyba wszyscy. Zgadza się! Chodzi o święta. Na ostatniej stronie zaś czeka na Was krzyżówka, która pomoże rozruszać szare komórki.

Mamy nadzieję, że gazetka urozmaici Wasz czas. Dziękujemy za lekturę i zachęcamy do dzielenia się swoimi pomysłami!

Michał Budak

Stopka redakcyjna:

Naczelny: Michał Budak; **Skład:** Bernadetta Nawara;

Artykuły: Antoni Bryl, Patrycja Kuzera, Hanna Bara, Karolina Klich, Katarzyna Knapik, Julia Łukajczyk, Julia Nawara;

Krzyżówka: Aleksander Gzil.

Obchody 120-lecia Jaworzna i otwarcie klasy CYBER.MIL

We wtorek, 21 września 2021 r., w naszym ZSO odbyło się uroczyste otwarcie klasy o profilu CYBER.MIL. Wydarzenie zostało połączone z obchodami jubileuszu naszego miasta, które właśnie tego dnia świętowało swoje 120-lecie.

Uroczystość rozpoczęła się od przedstawienia przez najmłodszych uczniów naszej szkoły dobrze znanej wszystkim legendy o założeniu Jaworzna. Następnie Pani Dyrektor Marta Figura powitała wielu znamienitych gości, wśród których był prezydent Paweł Silbert. W dalszej części obchodów mogliśmy podziwiać program artystyczny przygotowany specjalnie na tę okazję przez uczniów i absol-

wentów naszego ZSO. Poszczególne piosenki były dobrane w taki sposób, by pokazać nam najważniejsze w życiu wartości.

Najpierw Zuzanna Kramarz zaśpiewała piosenkę Michaela Jacksona pt. *Heal the world*, która motywuje każdego z nas do tego, by spróbować uczynić świat lepszym. Niech rzuci kamieniem ten, który podczas tego wystąpienia nie poczuł, jak magiczny może być ludzki głos. Następne dwie piosenki wykonał absolwent naszego liceum, Sargis Davtyan, który zaśpiewał *Czas nas uczy pogody* Grażyny Łobaszewskiej oraz

Nauczmy się żyć obok siebie Zbigniewa Wodeckiego. Pierwsza piosenka uczy nas, że do osiągnięcia celu potrzebujemy czasu i wytrwałości, a druga jest apelem o życie w zgodzie z drugim człowiekiem. dopełnieniem muzycznej części obchodów była wykonana przez grupę uczniów piosenka *Wieża Babel*, która obrazuje wielkość ludzkich marzeń.

Wreszcie nastąpił gwóźdź programu - uroczyste otwarcie nowego profilu. Uczniowie klasy IA zaprezentowali scenkę, w której zabawnie i treściwie omówiono, czym w ogóle jest ten cały CYBER.MIL. Dowiedzieliśmy się, że jest to doskonała szansa dla osób, które chcą powiązać swoją

przyszłość z cyberbezpieczeństwem. Warto podkreślić, że całym kraju otworzono tylko 16 takich klas. Następnie nasi przyszli informatycy złożyli uroczyste ślubowanie. Po wszystkim został odczytany list przesłany przez ministra Mariusza Błaszczaka.

Gdy uroczystość dobiegła końca, goście zostali poproszeni

o przecięcie wstęgi do nowej sali informatycznej sfinansowanej przez MON i Urząd Miejski. To właśnie tam swoje lekcje będzie miała klasa CYBER.MIL. I to właśnie tam jej uczniowie będą odkrywać, jak zapewnić nam wszystkim bezpieczeństwo w cyberprzestrzeni.

Antoni Bryl

Wycieczka integracyjna klas I oraz II do Janowa Lubelskiego

Na początku października klasy pierwsze i drugie wyjechały z samego rana na trzydniową wycieczkę do Janowa Lubelskiego. Po przyjeździe i ułożeniu się w ośrodku, niemal od razu rozpoczęła się gra terenowa, podczas której uczniowie musieli

zmierzyć się z różnymi wyzwaniami, aby rozwiązać tajemniczą zagadkę postrzelenia wilka.

Gra obejmowała cztery stanowiska.. Na pierwszym stanowisku uczniowie musieli przenieść butelkę postawioną na drewnianym kiju w określone

miejsce. Do kija przymocowane były sznurki, które uczestnicy zabawy musieli wspólnie naprężyć, aby utrzymać pał w pozycji pionowej i zapobiec upadkowi butelki. Zadanie z pozoru wyglądało na proste, jednak wymagało

wilka w lesie na terenie Janowa Lubelskiego.

Po pysznym obiedzie przyszedł czas na kolejną zabawę integracyjną, a mianowicie olimpiadę. Uczniowie podzieleni zostali na dziesięcioosobowe zespoły, które rywalizowały ze sobą w przeróżnych konkurencjach wymagających od uczestników współpracy i dużej sprawności fizycznej.

Wieczorem organizatorzy przygotowali dla uczniów podchody w okolicznym lesie. Mieli oni za zadanie szukać ukrytych między drzewami kartek z zagadkami, których rozwiązanie wskazywało im poprawną drogę do skarbu. Po zakończeniu podchodów każda z trzech drużyn otrzymała jedną z nagród, a były to cukierki, cebule lub worek marchwi.

dużej koordynacji i współpracy grupy.

Drugie zadanie polegało na przejściu po pasie transportowym, przymocowanym do dwóch drzew. Wielu uczniów odpadło już na samym początku drogi, która zbudowana była z chwiejnych i chyboczących się lin.

Trzecie wyzwanie wszystkich zaskoczyło i z pozoru wydawało się niewykonalne. Członkowie grupy musieli ustawić się w okręgu, trzymając w rękach napięty, gruby sznur. Wytypowana osoba miała przejść po trzymanej przez kolegów linie. Kluczem do wykonania tego zadania było jak najszybsze przebiegnięcie trasy, bez zbędnego analizowania swojego położenia.

Na ostatnim stanowisku uczniowie mieli przejść po wyznaczonej przez kolorowe punkty ścieżce. Jednak, aby nie było zbyt łatwo, uczestnicy mieli na sobie gogle symulujące stan upojenia alkoholowego. Była to zabawna i pełna śmiechu konkurencja.

Po ukończeniu każdej z stacji grupa otrzymywała kartki ze wskazówkami dotyczącymi rozwiązania zagadki. Na ich podstawie należało wydedukować, czyją winą było zabicie

Niespodzianką dla uczniów była zorganizowana przez rówieśników dyskoteka. Główną atrakcją było tańczenie „belgijki”, które ośmieliło i zachęciło wszystkich do wspólnej zabawy. Na repertuar imprezy składały się w większości utwory Young Leosi, Ekipy, a także *Kaczuszki* oraz *Jedzie pociąg z daleka*. Dyskoteka trwała do późnego wieczora i pozostawiła wszystkich w dobrych humorach oraz pozytywnym nastawieniem na kolejny dzień.

Następny poranek rozpoczął się potężną dawką wrażeń. Uczniowie mogli skorzystać z żyroskopu, czyli symulatora lotów i przeciążeń grawitacyjnych. W tak zwanym „międzyczasie” mniej odważne osoby mogły skorzystać z innych atrakcji, takich jak byk rodeo, ring bokserki czy ogromne piłkarzy-

ki. Jak zwykle okazało się, że najprostsze rzeczy sprawiają najwięcej radości.

Po krótkiej przerwie odbyła się kolejna gra terenowa, tym razem sprawdzająca wiedzę o polskich lasach. Zadaniem grup było dojście pionkiem do końca planszy, ale żeby rzucić kostką, trzeba było poprawnie odpowiedzieć na zadane pytanie. Nie było łatwo, bowiem pytania były zapisane na karteczkach ukrywanych na drzewach i w krzakach na terenie ośrodka. Wszystkie grupy poczuły ducha rywalizacji, jednakże każdy wciąż pamiętał, że głównym celem była dobra zabawa i integracja.

Następną atrakcją była jazda terenowa po okolicznym lesie, która przypadła do gustu chyba wszystkim uczniom. Dawka adrenaliny, pomieszana ze

śmiechem i wspólnym śpiewaniem, zaowocowała naprawdę pozytywnymi wspomnieniami.

Dzień drugi zakończył się ogniskiem zorganizowanym wspólnie z drugimi klasami. Gwoździem programu była jednak dyskoteka, pod koniec której najwytrwalsi tancerze urządzili sobie pamiątkową sesję zdjęciową.

Trzeci i zarazem ostatni dzień upłynął na spacerze po Janowie Lubelskim, jednak nawet odwiedziny rynku były urozmaicone przez listę zadań – uczniowie musieli zdobyć informacje o ważnych punktach miasta. Największą atrakcją okazała się jednak wizyta w sklepie Biedronka. Podczas powrotu do ośrodka uczestnicy mieli okazję, aby postrzelać do celu z karabinu do paintballa.

Po pożegnalnym obiedzie wszyscy zabrali swoje walizki i udali się do autokarów, aby po raz ostatni zachwycić się pięknem lasów Janowa Lubelskiego. Rozpoczęła się podróż powrotna do starego, dobrego Jaworzna.

Patrycja Kuzera

Dzień Nauczyciela

Dzień Edukacji Narodowej, bardziej znany jako Dzień Nauczyciela, obchodzony jest 14 października. To polskie święto oświaty i szkolnictwa wyższego upamiętnia powstanie Komisji Edukacji Narodowej, która na wniosek Stanisława Augusta Poniatowskiego została powołana przez Sejm Rozbiorowy 14 października 1773 roku. Dzień Nauczyciela obchodzony jest w większości państw na świecie, lecz nie wszędzie w tym samym terminie, co w naszym kraju. W Chinach wypada 10 września, a w Czechach i Słowacji – 28 marca.

W III Liceum Ogólnokształcącym im. Orła Białego w Jaworznie obchodzimy ten dzień, rozdając statuetki Gwoździ Nauczycielskich. Przygotowania do plebiscytu są proste – najpierw uczniowie tworzą karty wyborcze, gdzie określają poszczególne kategorie. Następnie muszą wytypować nominowanych nauczycieli, by wreszcie oddać głos na swojego faworyta. Samo głosowanie najczęściej jest

robione kilka dni przed 14 października, aby na spokojnie policyzyć wszystkie głosy.

W tym roku Dyrekcja została nagrodzona Gwoździami Specjalnymi, zaś laureatami w poszczególnych kategoriach okazali się:

- profesor Marta Bromboszcz Rola (kategoria: Złote Serce),
- profesor Dorota Szczyrzyca (kategoria: Gawędziarz),
- profesor Renata Szczepanik (kategorie: Szwajcarski Zegarek oraz Żyleta),
- profesor Ksymena Krupińska-Pluta (kategoria: Ikona Stylu),
- profesor Piotr Bąba (kategoria: Megafon),
- profesor Grzegorz Pędzikiewicz (kategoria: Król Dowcipu),

- profesor Michał Budak (kategoria: Bratnia Dusza),
- profesor Agnieszka Król-Gęborska (kategoria: Pracuś),
- profesor Dorota Wojdak-Kaszuba (kategoria: Skarbiec Wiedzy),
- profesor Robert Szafranski (kategoria: Kultowy Tekst),
- profesor Eleonora Popławska (kategoria: Maratończyk),
- profesor Grażyna Gulik (kategoria: Promienny uśmiech),
- profesor Jolanta Adwent (kategoria: Szkolny Eminem).

Wyniki głosowania zwykle ogłaszane były na sali gimnastycznej, lecz w tym roku, ze względu na reżim sanitarny, cała ceremonia została przeprowadzona za pośrednictwem

szkolnego radiowęzła. Nie przeszkodziło to jednak we wręczeniu statuetek – każdy na-

uczyciel otrzymał nagrodę po usłyszeniu swojego nazwiska w audycji. Było ciekawie, za-

bawnie, a co najważniejsze – radośnie!

Hanna Bara

Jak obchodzono 11 listopada?

w 1926 roku na kolejne rocznice składały się przeglądy pododdziałów i odbieranie defilad przez Józefa Piłsudskiego na placu Saskim w Warszawie. Rangę święta państwowego nadano obchodom dopiero ustawą z dnia 23 kwietnia 1937 r.

Podczas okupacji niemieckiej w latach 1939–1945 nie można było jawnie obchodzić świąt państwowych, więc były one celebrowane głównie poprzez mały sabotaż. W dniach

Narodowe Święto Niepodległości to dzień wyjątkowy dla Polaków – jest to rocznica wyzwolenia kraju z trwających 123 lata zaborów. Co roku, 11 listopada, w każdym zakątku Polski obchodzone są uroczystości mające upamiętnić to wydarzenie. Niewielu jednak wie, jak wygląda historia tego święta.

Na początku rocznice odzyskania niepodległości świętowano w Warszawie. Były to uroczystości o charakterze wojskowym, obchodzone zazwyczaj w pierwszą niedzielę po 11 listo-

pada. Pierwszy raz w pełni oficjalnie upamiętniono odzyskanie niepodległości 14 listopada 1920 r. Po przewrocie majowym

poprzedzających 11 listopada na murach i ogrodzeniach pojawiały się afisze, ulotki i napisy o charakterze patriotycznym. Pomniki często przystrajano biało-czerwonymi kwiatami, a w miejscach o symbolice narodowej wieszano flagę Polski. W prasie, m.in. w „Biuletynie Informacyjnym”, zamieszczano artykuły przypominające o Święcie Niepodległości. W okresie PRL-u,

pomimo represji, obchody były organizowane nielegalnie przez środowiska niepodległościowe. W latach 1980–1981 za sprawą działalności związku zawodowego „Solidarność” przywrócono świętu miejsce w świadomości społecznej. W latach 80. delegacja władz państwowych składała 11 listopada wieniec przed Grobem Nieznanego Żołnierza. Oficjalnie Narodowe Święto

Niepodległości zostało przywrócone ustawą z dnia 15 lutego 1989 roku.

Współczesne obchody tego ważnego dnia odbywają się na placu Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie, przed Grobem Nieznanego Żołnierza. Inne formy celebracji to: Bieg Niepodległości organizowany od 1989 roku, Koncert Niepodległości organizowany od 2009 roku w Muzeum Powstania Warszawskiego, wykłady i inscenizacje historyczne, koncerty patriotyczne czy parady ulicami miast. Nasza szkoła również regularnie dokłada swoją cegiełkę do świętowania. W tym roku, 10 listopada o godzinie 11.11, nauczyciele i uczniowie uroczyście odśpiewali hymn w klasach.

Karolina Klich
Katarzyna Knapik

Polskie tradycje świąteczne

Już niebawem zacznie się najradośniejszy okres dla wielu z nas – Boże Narodzenie! Ubieranie choinki, dawanie prezentów i jedzenie różnych

smakołyków to tylko jedno z wielu atrakcji, które nas czekają. Warto jednak w tym szale przygotowań poświęcić kilka chwil na refleksję. Dlatego

w dzisiejszym numerze naszej gazetki przybliżymy Wam najważniejsze informacje związane ze zbliżającymi się świętami. Jak wyglądają poszczególne zwycza-

je? Skąd się wzięły? Zapraszamy do lektury!

W Polsce święta Bożego Narodzenia zaczęto obchodzić niedługo po przyjęciu chrześcijaństwa, choć zakorzeniły się na dobre dopiero w XVIII w. Świętowanie zaczynamy jednak nie 25 grudnia, a dzień wcześniej. To wtedy spotykamy się przy stole z naszymi najbliższymi. Właśnie z Wigilią związanym jest najwięcej zwyczajów bożonarodzeniowych.

Choinka

Ubierana zazwyczaj jest w dzień wigilijny lub kilka dni przed. Kiedyś rolę choinek pełniły przystrojone snopy siana lub gałęzie. Zielone drzewko to symbol życia i narodzin Jezusa. Większość ozdób na niej powie-

szonych nie jest przypadkowa, a ma swoją symbolikę. Omówimy kilka z nich.

- Gwiazda - jej miejsce znajduje się na czubku choinki i upamiętnia gwiazdę wskazującą drogę królom (bądź mędrcom) chcącym oddać pokłon Dzieciątku. W tradycji ludowej gwiazda miała także pomagać znaleźć drogę do domu tym, którzy wyjechali.

- Światełka – przypominają o przyjściu na świat Chrystusa. Niektórzy naukowcy twierdzą, że obecność światełek na drzewku wywodzi się z dawnego kultu ognia.

- Słodkości - symbolizują radość z narodzenia Bożej Dzieciny. Pierniczki miały zapewniać miłość, przychylność sił nadprzyrodzonych, a także długie i zdrowe życie.

- Łańcuch - Symbolizuje scalenie rodziny. Klejono go, łącząc ze sobą kółeczka z kolorowych papierków, bibuły lub słomy. Musiał być długi, aby opleść całą choinkę. Tylko taki pomagał utrzymać jedność i nierozzerwalność więzów łączących domowników i dalszych krewnych.

Rozpoczęcie wieczery wigilijnej

Zgodnie z tradycją bożonarodzeniową w Polsce wieczera wigilijna rozpoczyna się wraz z pierwszą gwiazdką na niebie. Jest to nawiązanie do Gwiazdy Betlejemskiej, którą według Biblii ujrzeni trzej królowie.

Modlitwa i opłatek

Po pierwszej gwiazdce nadchodzi czas na modlitwę i czytanie fragmentu *Ewangelii*, a konkretnie części dotyczącej narodzin Jezusa. Następnie uczestnicy wieczery wzajemnie przełamują się opłatkiem, jednocześnie składając sobie życzenia świąteczne. Zwyczaj łamania się opłatkiem nie jest znany poza Polską i Litwą.

Stół wigilijny

Pod biały obrus kładziemy zazwyczaj wiązkę siana (symbolizującą szopkę betlejemską - miejsce przyjścia na świat Jezusa). Zgodnie z tradycją stawia się o jedno nakrycie więcej niż wynosi liczba zgromadzonych osób. Dodatkowe miejsce przy stole wigilijnym przeznaczone jest dla niezapowiedzianego gościa. Tradycja ta jest pozostałością ze słowiańskich wierzeń, gdzie nietkniętą część jedzenia zostawiało się dla duchów przodków.

Kolędy

Ważnym zwyczajem świątecznym towarzyszącym Wigilii Bożego Narodzenia jest śpiewanie kolęd. Najpopularniejsze z nich to: *Wśród nocnej ciszy*, *Cicha noc*, *Bóg się rodzi*, *Lulajże, Jezuniu*, *Przybieżeli do Betlejem* czy *Dzisiaj w Betlejem*. *Zdrów bądź Królu Anielski* jest utworem uważanym za najstarszą polską kolędę.

Prezenty

Nieodłącznym elementem jest także obdarowywanie się prezentami. Na tę część wie-

czoru szczególnie czekają dzieci. W Polsce prezenty roznosi nie tylko Święty Mikołaj. W Małopolsce podarki roznosi Aniołek, na Pomorzu Gwiazdor, a na Dolnym Śląsku - Gwiazdka.

Potrawy wigilijne

W większości polskich domów kultywowana jest tradycja przyrządzania dwunastu potraw. Liczba ta jest uczczeniem faktu, że Jezusowi towarzyszyło 12 apostołów. Może to dziwić, głównie dlatego, że według tradycji na stole powinna być nieparzysta liczba dań. Miała ona zwiastować urodzaj i dobrobyt w nowym roku. Każdej z przygotowanych potraw należy spróbować, co ma zagwarantować szczęście i pomyślność. Zgodnie

z polskim zwyczajem potrawy wigilijne powinny być postne, czyli bezmięsne i pozbawione tłuszczów zwierzęcych. Najczęstsze potrawy na wigilijnym stole to:

- barszcz czerwony z uszkami,
- zupa grzybowa,
- karp,
- kapusta z grochem i grzybami,
- pierogi z kapustą i grzybami,
- ryba po grecku,
- śledź,
- kutia lub makówki,
- kluski z makiem,
- kompot z suszu.

Karp

Jedzenie karpia na wigilii to zwyczaj, który narodził się w PRL-u. Wokół niego narosło jednak kilka mitów. Jednym

z nich jest przekonanie, że jego łuska włożona do portfela zapewni nam pieniądze w nowym roku.

Pasterka

Kolejną z tradycji jest uroczysta msza święta nazywana pasterką albo północną, ponieważ celebryje się ją o północy. W trakcie pasterki śpiewane są podniosłe pieśni kościelne i kolędy (zwłaszcza *Bóg się rodzi*, oznajmiająca początek dnia i święta Bożego Narodzenia). Dawniej przed pasterką odbywa-

ły się wyścigi bryczek i furmanek. Wierzono bowiem, że ten gospodarz, który pojawi się w kościele jako pierwszy, będzie mógł się cieszyć najlepszymi zbiorami. Podobny wyścig, również w intencji udanych zbiorów, organizowano w drodze powrotnej, już po zakończeniu nabożeństwa. Młodzi ludzie podczas pasterki pozwalali sobie na liczne psoty - krakowscy żacy przed pasterką wlewali atrament do kropielnic lub zszywali w tajemnicy brzegi spódnic modlących

się w kościele kobiet, przez co, wstając z klęczek, przewracały się one na podłogę, ciągnąc za sobą sąsiadki z ławy. Zwyczaj te były zapowiedzią zbliżającego się karnawału.

Oczywiście uroczystości wigilijne mogą się różnić od siebie. Wszystko zależy od konkretnego regionu. Powyżej zostały przedstawione tylko najpopularniejsze tradycje obchodzone w Polsce.

Julia Łukajczyk

Julia Nawara

-
- Mamo, muszę z listu do Świętego Mikołaja wykreślić kolejkę elektryczną, a wpisać tam rolki.
 - Co się stało? Zmieniłeś zdanie?
 - Nie, ale kolejkę znalazłem już w Waszej szafie.

Mała dziewczynka wspina się na kolana Mikołaja.

Ten, standardowo, pyta ją:

- Jaki prezent chciałabyś dostać?
- Dziewczynka zerka na niego podejrzliwie:
- Nie wiesz? Nie dostałeś mojego listu?

Chłopiec pyta kolegę:

- Jak myślisz, czy Święty Mikołaj istnieje?
 - Tak, istnieje.
 - Skąd wiesz?
- Bo rodzice na pewno nie dawaliby mi takich nietrafionych prezentów!

Okiem ucznia – nauczanie zdalne

Kiedy zbliżał się powrót do szkoły po nauczaniu zdalnym, pierwszymi emocjami były strach i panika. Nadszedł czas nagłej konfrontacji z rzeczywistością i przyspieszonej mobilizacji. Wysoki poziom adrenaliny spadł po kilku dniach i nastąpił pierwszy moment słabości związany ze wczesnym wstawaniem oraz z niechęcią do wyjścia z domu. Ponadto zmienna pogoda nie była nam przychylna. Teraz, gdy pierwsze emocje mamy za sobą, postaramy się podsumować ubiegły rok.

Nauczanie zdalne miało swoje plusy i minusy. Plusem był brak wszechobecnego hałasu, który utrudniał skupianie się na nauce. W domu też oczywiście nie brakowało bodźców odwracających uwagę, jednak w szkole jest ich dużo więcej. Po lekcjach zdalnych byliśmy odzwyczajeni od niektórych, na przykład dzwonek. Ponadto, ucząc się stacjonarnie, dużo bardziej odczuwa się natłok

materiału i wyścig z podstawą programową. Na pewno powoduje to duży stres i niechęć do nauki.

W kształceniu zdalnym podobało nam się również to, że nikt nie parzył na nasz wygląd i można było wstawać pięć minut przed lekcjami. To jednak powodowało, że stawaliśmy się bardziej leniwi i brakowało nam motywacji do działania, mniej angażowaliśmy się w lekcje, a co za tym idzie – mniej z nich wynosiliśmy. Powstały przez to zaległości, które trzeba nadrobić przed maturą. Nauka stacjonarna jest bez wątpienia skuteczniejsza.

Zajęcia zdalne pozwalały też zaoszczędzić czas związany z dojazdami do szkoły i powrotem do domu. Ucząc się online we własnym pokoju, mieliśmy większe poczucie bezpieczeństwa i komfortu, dzięki czemu mniej się stresowaliśmy. Jednak ciągle siedzenie w domu sprawiało, że mieliśmy ograniczony

kontakt z ludźmi. W szkole jest zupełnie inaczej – jesteśmy nieustannie otoczeni innymi osobami. Po powrocie obecność innych nieco nas przytłaczała, jednak nie ma co ukrywać, że tęskniliśmy za interakcjami z koleżankami i kolegami.

Powrót do szkoły nigdy nie jest łatwy, szczególnie po nauczaniu zdalnym, ponieważ trzeba się przestawić i zmienić nawyki. Ponownie odczuwa się pewne lęki i stres, jednak musimy się z tym zmierzyć. Te dwie formy nauki diametralnie się od siebie różnią, również efektywnością, więc jeśli ktoś pyta nas, którą preferujemy, często ciężko jest odpowiedzieć. Możliwe, że nie ma jednoznacznej odpowiedzi. Niemniej jednak trzeba zaakceptować rzeczywistość, jaka by ona nie była.

Karolina Klich
Katarzyna Knapik

KRZYŻÓWKA :)

POZIOMO:

2. Łamiemy się nim w wigilię.
3. Najpopularniejsze drzewka bożonarodzeniowe to jodła i
7. Przynosi w wigilię prezenty dla mieszkańców Wielkopolski.
8. Rosyjski odpowiednik Świętego Mikołaja to „Dziadek ...”.
10. Dajemy je swoim bliskim w wigilię.
11. Okres poprzedzający święta Bożego Narodzenia.
14. Tradycyjne świąteczne ciasto z makiem i bakaliami.
16. Ozdabiamy ją m. in. bombkami.
17. Farsz zawijany w liście kapusty, jedna z potraw wigilijnych.

PIONOWO:

1. Widowisko mające za treść narodzenie Chrystusa.
4. Świąteczna ryba.
5. Pierwsza ... - rozpoczyna wieczerzę wigilijną.
6. Napój z suszonych owoców.
9. Renifer z czerwonym nosem.
12. Nazwa popularnej kolędy - „Cicha ...”.
13. Wiesz się ją nad drzwiami wejściowymi, przynosi szczęście.
15. Pod obrusem na wigilijnym stole.

Autor: Aleksander Gzil

